

پاپوش

۳ بهمن ۱۳۷۷ - ۲۰۰ ریال

هفدهمین جشنواره بین المللی
تئاتر فجر

تهران ۱ - ۱۵ بهمن ۷۷

بسم الله الرحمن الرحيم

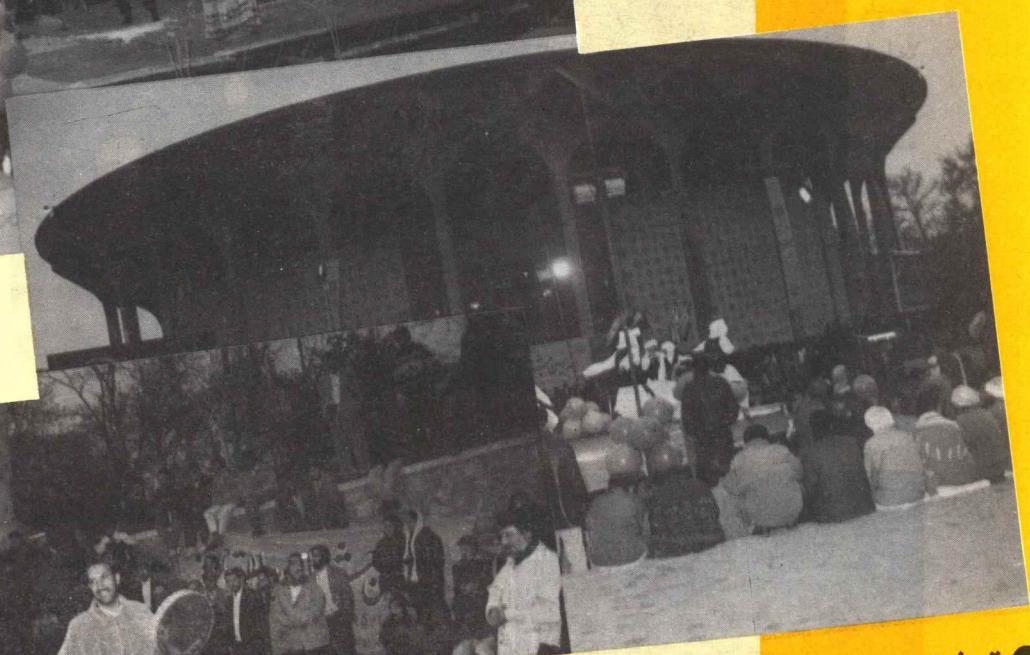
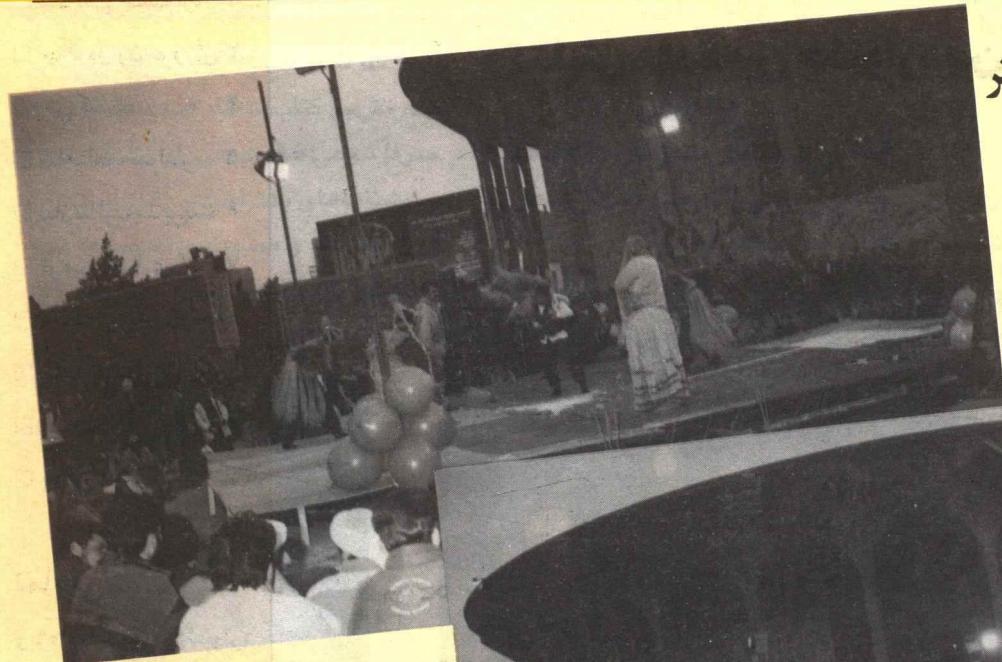
نهایش ۲

● گشايش هفدهمین جشنواره تئاتر

● جريه و زن امروزى

● آش كشك

● شاهنامه، سراسر حرکت و تصویر

● توفيق اجباری برای کارگردانی

● حرفهای‌ها یا چهره‌ها

● پیشینه جشنواره‌های فجر

● نیاز تئاتر به مدیریت

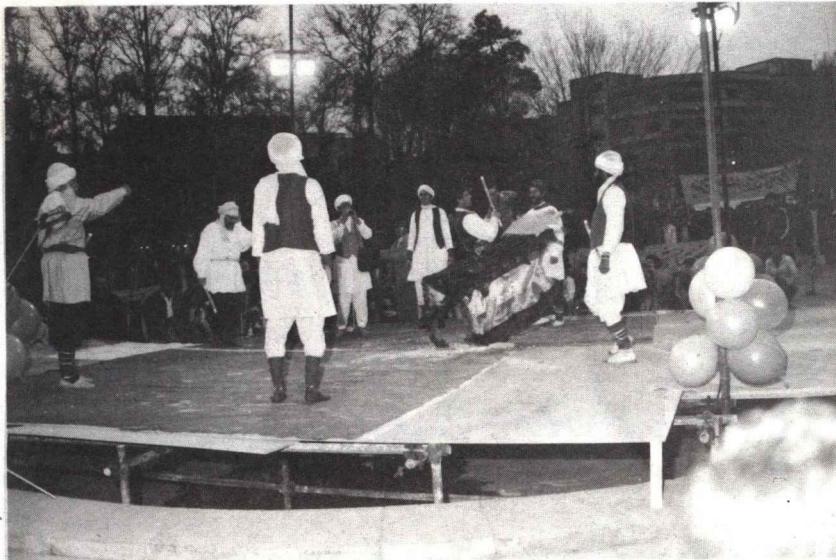

فهرست

- گشایش جشنواره ۲
- جریره و زن امروزی ۳
- آش کشک ۴
- شاهنامه، سراسر... ۵
- نیازتئاتریه مدیریت ۶
- توفیق اجباری ... ۷
- حرفه‌ای یا چهره‌ها ۸
- پیشنهاد جشنواره‌های فجر ۹
- تو هیچگاه آواز... ۱۰
- بخش انگلیسی ۱۱

نمایش

ویژه هفدهمین جشنواره
بین‌المللی تئاتر فجر

مراسم افتتاحیه هفدهمین جشنواره تئاتر فجر در فضای باز محوطه تئاتر شهر با حضور ۳۲ گروه نمایش‌های خیابانی برگزار شد. دسته موزیک نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران با استقرار در محوطه و اجرای سرودهای انقلابی در فواصل برنامه شور و حال خاصی به مراسم بخشیدند.

این مراسم با تلاوت آیاتی چند از کلام... مجید و اجرای سرود شهدا، حسین سلیمی دبیر هفدهمین جشنواره به ایراد سخنرانی پرداختند.

آقای سلیمی در سخنان خود به پیوند هنرمندان ایران و جهان و همچینین پیوند ناگسستنی هنرمندان ایرانی و مسئولین هنری اشاره کردند و آرزوی تداوم این پیوند را داشتند.

پرواز ۷۰ کبوتر سپید به نشانه صلح و دوستی در محوطه تئاتر شهر چشم تماشاگران را به سوی آسمان آبی گرداند. با وجود سرمای سوزان هر لحظه به تعداد تماشاگران افزوده شده و گروههای نمایشی خیابانی و سنتی به اجرای قسمتهایی از نمایش‌های آئینی خود پرداختند.

نمایش آئینی «عروس گله» «کوسه گلین» و لیونه بازی از جمله این نمایش‌ها بودند که از استقبال تماشاگران برخوردار شدند.

سردبیر: لاله تقیان
مدیر داخلی: فاطمه کباریان
گروه گرافیک زیرنظر: شهناز یوسفی
فاطمه شفیعی، لیلا مینائی،
فرزانه سرمدی
ترجمه: سهیل خلاد پرستی،
سعید رضا طلاجوی
عکس: فتحانه دادخواه،
حجت ترصی، بهزاد شکارچی،
آلله قلیش لی
ناظر چاپ: حجت ترصی
چاپ: زلال

☒ خیابان حافظ

خیابان استاد شهریار تالار وحدت
مرکز هنرهای نمایشی کد پستی ۱۱۳۳۴
تلفن ۰۶۷۰۸۸۶۱
فاکس ۰۶۷۰۳۴۸۵

جريدة و زن امروزی

• علیرضا احمدزاده

تازه‌های انتشارات

نمایش

انتشارات نمایش همزمان با هفدهمین

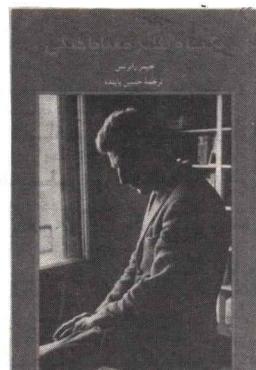
جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر دو

کتاب جدید منتشر کرد.

□ بکت و تئاتر معنا باختگی. نوشته

جیمز رابرتس. ترجمه حسین پاینده.

صفحه ۴۰۰۰ ریال.

این کتاب مجموعه سه نمایشنامه: «رستم و سه راب»، «بیژن و منیزه» و «هفت

شهر عشق» به قلم خانم پری صابری است که هر سه آنها جزو آخرین کارهای صحنه‌ای این نویسنده و کارگردان ایرانی است.

نویسنده با بهره‌گیری از متون کلاسیک ادب فارسی و با استفاده از جنبه‌های نمایشی آن تلاش می‌کند تا به زبان نمایشی پیژه‌هایی که ریشه در فرهنگ و هنر این سرزمین دارد، برسد.

پیش‌بینی می‌شود تا چند روز آینده شماره هفتم مجله نمایش و همچنین اولین شماره دوره جدید «فصلنامه تئاتر» منتشر شود، همچنین همزمان با نمایش «کاتاکالی» در سالن شهید حیدری‌نیا کتاب «کاتاکالی» نوشته آلن دانیلو-کاپیلا و اتیسیان به ترجمه رکتر جلال ستاری با زیور چاپ آراسته گردد.

نویسنده در این کتاب به معرفی و نقد آثار ساموئل بکت در هفت بخش می‌پردازد. در بخش‌های اول و دوم، ضمن مروری بر زندگی و آثار بکت، وجود شباهت و افتراءق نمایشنامه‌های وی از سایر نمایش‌های تئاتر معنا باختگی و نیز مهمترین ویژگی‌ها و مضامین آن می‌پردازد.

در فصل سوم، نویسنده نقی مفصل بر معروف‌ترین اثر بکت «در انتظار گودو» می‌نویسد و در چهار فصل دیگر تحلیلی موجز به چهار اثر دیگر بکت که عبارتند از: آخر بازی، همه افتادگان، بازی بدون حرف و آخرین نوار کراپ ارائه می‌دهد.

متوجه این کتاب معتقد است که اصطلاحات «بی معنا»، «پوچ» و ... معادلی رسا و واضح برای Absurd نیستند. بنابراین او معادل

جريدة زنی برای سپیده‌دمان کاری از دلدار گلچین نمایش افتتاحیه تالار جدید التاسیس تئاتر شهر تالار سایه بود. خواهران گلچین دست در دست هم داده بودند تا کاری بسیار ضعیف را در اولین اجرای سالن به نمایش عموم بگذارند. حکایتی از شاهنامه با ریتم ضرب زورخانه و نمایش در نمایش مجموعه کاریست که از خامی متن و اجرا، تماشاگران را حتی تا نیمه نمایش نگاه نمی‌دارد تطبیق داستان جریره و سیاوش مشکلاتی است، نیاز به دیدگاهی جامعه شناسانه دارد و باید به نحوی دراماتیک عرضه شود.

اجراء حرکات موزون نیز گذشته از نیاز نمایش باید واقعاً موزون باشد. اما در حرکات موزون این نمایش تنها چیزی که دیده نمی‌شود توازن است.

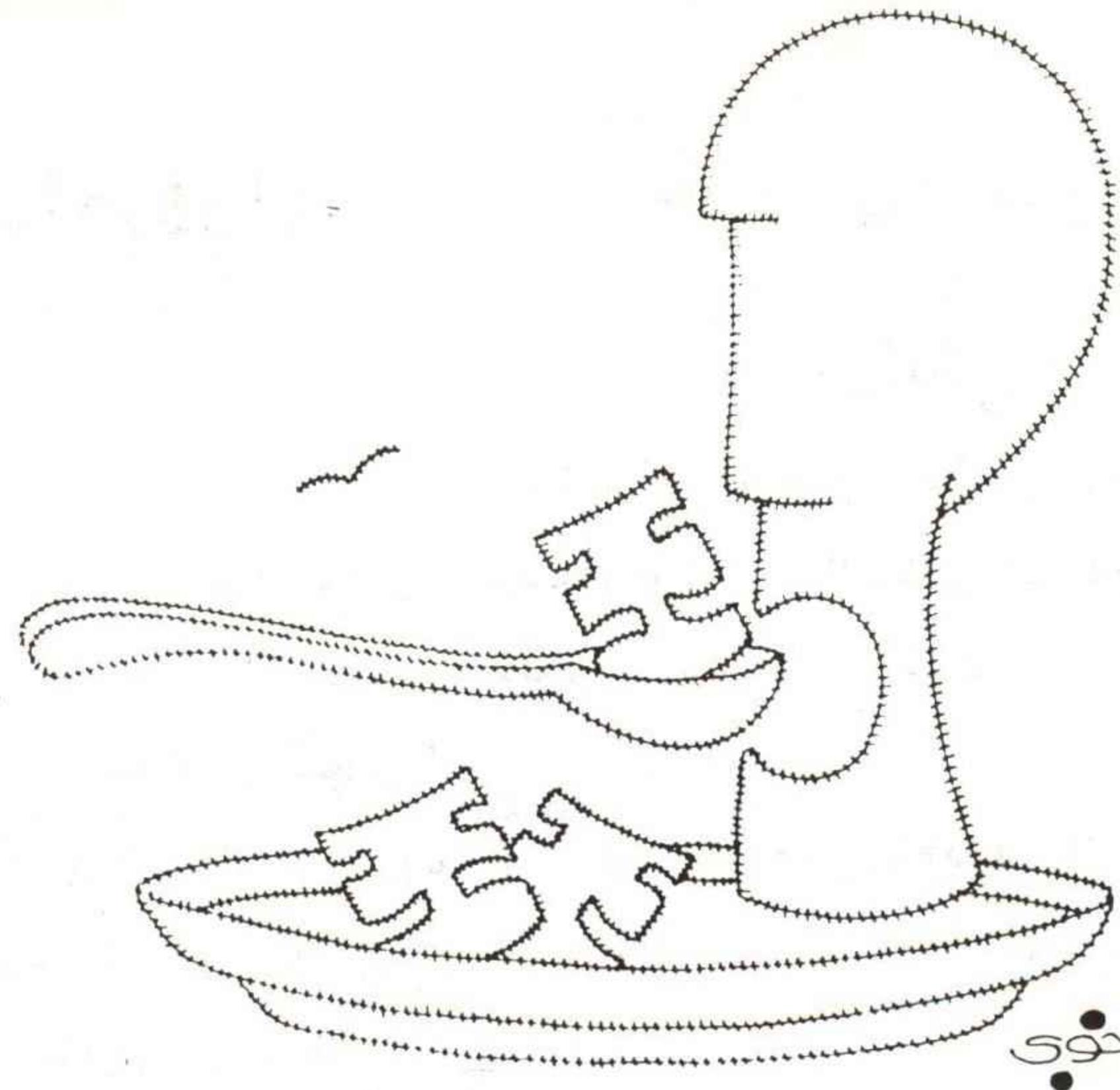
در مجموع جمع شدن عده‌ای دختر نوجوان و جوان با هدایت یکی دونفر که در عرصه کارگردانی تجربه‌ای ندارند. نمی‌تواند آفرینشگر نمایشی دیدنی باشد آنهم در جشنواره‌ای که داعیه بین‌المللی بودن دارد.

نیا بش

هفدهمین جشنواره بین‌المللی

تئاتر فجر

تهران ۱۵ بهمن ۷۷

حساب جواب ندارد با شرکت
کنندگان در آن «تجمع
غیرقانونی» خداحافظی می‌کند
در حالی که با خود این سؤال‌ها
را تکرار می‌کرد:
- آیا تماشاگر زیاد ملاک یک
تئاتر خوبست؟

- آیا تئاتر خوب الزاماً نباید
تماشاگر داشته باشد؟
- تئاتر حرفه‌ای، همان نمایشی
است که در یک سالن حرفه‌ای و
شناخته شده اجرا شود؟
- آیا با هنرپیشه ناسرشناس
(بخشید قافیه تنگ آمد)

نمی‌شود تئاتر حرفه‌ای اجرا
کرد؟
- اصلاً مشخصات بازیگر

حرفه‌ای تئاتر و تئاتر حرفه‌ای
چیست؟
سابقه کار یا زیاد کار کردن
دلیل برخوب کار کردن هم
هست؟
.....-

داود سیاه

راحتی دست یافته‌اید. هروقت
شما به سن و سال پیشکسوتان
رسیدید آن وقت این امکانات را
به شما هم می‌دهند.
یکی از جوانان روکرد به
گزارشگر ما و گفت: خود شما
هم چون ریش سفیدی داری از
پیشکسوتان دفاع می‌کنی.

آن دیگری گفت: ببخشید فلانی
جسارت نشود به راستی هر که
سن و سالش بالا بود در قلم
وتئاتر هم پیشکسوت محسوب
می‌شود. اصلاً کسوت در تئاتر
به سن و سال است یا تجربه و
درایت؟

در همین موقع سومی گفت: کدام
تجربه آقا، ما می‌شناسیم
کسانی را که در کارنامه تئاتری
خود بیش از پانزده بیست
نمایش ثبت کرده‌اند که یکی از
یکی بدتر بوده است. همیشه بد
کار کرده است. آیا به چنین
شخصی می‌توانیم عنوان
پیشکسوت بدهیم!

گزارشگر ما که دیده بود حرف

در گرم‌گرم هر جشنوره‌ای تو
راهرو و پله‌ها و حیاط مرکز
هنرهای نمایشی. شاهد
نمایش‌های مختلفی هستی.
حاکی از نقل و درد دل و گلایه و
نیشندو...

گزارشگر فضول ما که از کنار
یکی از آن تجمع‌های
«غیرقانونی!» می‌گذشت متوجه
شد که صحبت از کمک مالی و
سالن تمرین و اجراست. رفت
جلو که سرو گوشی به آب دهد.
یک مرتبه دید همه ساكت شدند.
با عرض سلام و ادب گفت:
نترسید حرفتان را ادامه بدهید.
من می‌خواهم گزارش تهیه کنم.
گردآمدگان در آن «تجمع
غیرقانونی!» نفس راحتی
کشیدند و گفتند: چرا همه
امکانات را به بزرگترها و
پیشکسوتان می‌دهند؟ پس ما
جوانها کی قرار است کار کنیم!
گزارشگر ما گفت: اشکال در
اینجاست که شما به همین
صحنه و امکانات کم هم خیلی به

۱۳
۲۰

شاهنامه، سراسر

حرکت و تصویر

گفتگو با دلدار گلچین

گروه ما نیز تلاش خود را کرده است که کاری خوب ارائه دهد حالا تا چه حد تحت تأثیر این حرکت مثبت قرار گرفته نمی‌دانم.

◆ با توجه به تحولات و فعالیت‌های تئاتری در سال جاری وضعیت آن را چگونه ارزیابی می‌کنید و به نظر شما کام بعدی چه باید باشد؟

◀ به قول حافظ: بوی بهبود اوضاع جهان می‌شنوم. حرکت آغاز شده چشم‌اندازی زیبا و روشن را در مقابل چشمان ما می‌گستراند و این نشانگر آن است که مسئولین کنونی تئاتر درد را یافته‌اند و در حال درمان هستند، البته به علت کوتاه بودن عمر این حرکت نمی‌شود ارزیابی دقیقی از آن داشت اما اگر این روندادامه یابد مسلماً به نفع هنر تئاتر این مملکت است.

ایرانی و اجرای زنده سازها روی صحنه و استفاده از حرکات موزون طراحی و کارگردانی شده است.

◆ نظرخان راجع به نحوه برگزاری جشنواره امسال چیست. چه پیشنهادی برای تصحیح روند کارها دارید.

◀ با در نظر گرفتن حجم کارهایی که می‌بایست خوانده، انتخاب و بازبینی می‌شد می‌توان گفت مشکل عدمهای وجود نداشت.

◆ فکر می‌کنید بین‌المللی شدن جشنواره تأثیری در کیفیت آن خواهد داشت؟

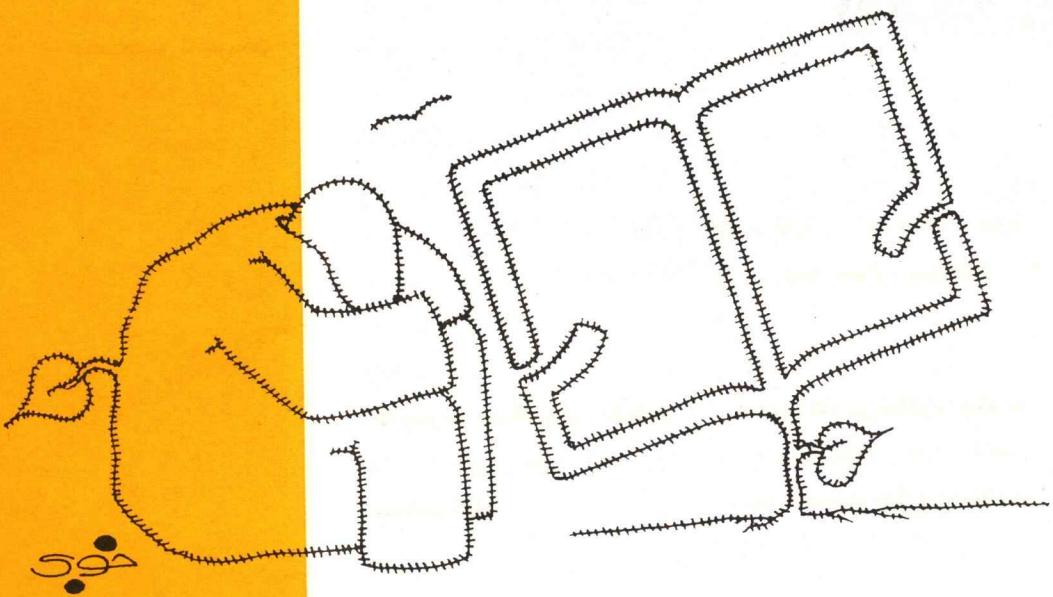
◀ انسانها در ارتباط با یکدیگر است که به تعالی می‌رسند. صد البته بین‌المللی بودن جشنواره مزایای ویژه‌ای دارد از جمله ما را با دنیای خارج از خودمان و یافته‌های آنها آشنا می‌سازد

◆ خانم گلچین چه چیزی باعث شد که به سوی این داستان کهن بروید و با توجه به انتخاب آن برای کار چه تغییرات خاصی برای معاصر شدن و یا اساساً تبدیل آن به یک متن نمایشی روی داده است.

◀ اساساً شاهنامه دارای استعداد و جذابیت‌های خاصی است که مرا به سوی خود جلب می‌کند. سراسر تصویر و حرکت است و زندگی در آن جاری است. قصه‌هایش همیشه تازه است و حرفهای زمانه را در دل خود دارد که ماجراهی جریره هم از این قاعده مستثنی نیست. در این نمایش نویسنده (خانم چیستا یشربی) از روایت مستقیم داستان جریره در شاهنامه پرهیز کرده است و با پلی که بین این شخصیت اسطوره‌ای و زن امروز زده متن نمایش جریره را آفریده است.

◆ در اجرای شما از این نمایش با توجه به خصوصیات متن چه ترفنداتی ویژه‌ای به کار گرفته شده است؟ آیا از اشکال نمایشی و یا آئینه‌ها و مراسمی خاص نیز استفاده کرده‌اید؟

◀ این کار براساس شیوه‌های نمایشی ایران از جمله: نقالی، سایه‌بازی، هفت صندوق تعزیه، آئینه‌های پهلوانی چون مراسم زورخانه، استفاده از موسیقی

نمایش

هفدهمین جشنواره بین‌المللی
تئاتر فجر
تهران ۱۵ - ۷۷ بهمن

دارید؟
اگر منظورتان از "تحولات عدیده" آمدن مسئولین جدیدی است - که براساس حسن نیت و خوشبینی کار می‌کنند نیز هستند - باید به عرضستان برسانم؛ تئاتر تنها با حسن نیت به وجود نمی‌آید. تئاتر احتیاج به مدیریت، سالن و امکانات کافی، کمک بی‌چشمداشت دولت و بالارفتن دانش و فرهنگ ماتولید

◀ گروه گوسان با اژدهاک اعلام حضور می‌کند. گوسان گروه کوچکی است که با نگاه تئاتر حرفه‌ای - تجربی شکل گرفته و به محض تهیه مکان مناسب فعالیت‌های گوناگون خود را آغاز خواهد کرد. همین‌جا گروه گوسان آمادگی خود را برای پذیرفتن "همراه" اعلام می‌دارد؛ با تذکر این نکته که تنها اشخاصی برای شرکت

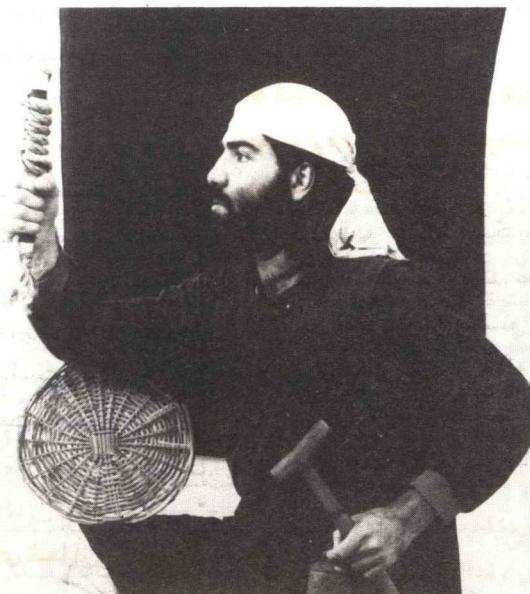
◆ چه چیزی باعث شد که به سوی این متن بروید؟

◀ اولین دلیل طبیعی اش علاقه‌مندی به این متن است. "اژدهاک" یکی از چند پروژه‌ای است که گروه گوسان در برنامه دارد. ما فکر کردیم که در این لحظه این نمایش به دلیل جمع و جور بودنش، داشتن تنها یک بازیگر و کم خرج بودن، راحت‌تر و عملی‌ترین نمایش برای کار اول من و گروه است. ولی در عمل ثابت شد که خیلی هم اینطور نیست. یعنی تولید این کار به دلایل مختلف چندان هم راحت نبود.

◆ با توجه به ساختار خاص این متن (روایی بودن) در اجرا چه ترفندهایی را به کار بسته‌اید؟

◀ بزرگترین خطر اجرای متونی از نوع اژدهاک این است که اجرا در گرداب حرفی و پرچانگی بیفتند. اولین ترفندی که اندیشیدیم، تلاش برای فرار از این گرداب بود؛ پس به تصویر اهمیت زیادی داده شد. اساس طراحی اجرا بر نقایق قرار گرفت ولی از عناصر دیگر نمایش‌های ایرانی نیز بهره برداشیم. مثل تعزیه، رقص دیگ به سر و بعضی آئین‌ها.

◆ فرمودید گروهی تشکیل داده‌اید کمی راجع به این گروه صحبت کنید.

کنندگان تئاتر دارد.
اما با توجه به همه این‌ها، سال ۷۷ بر صحنه آمدن چهره‌هایی بود که می‌بایست بر صحنه می‌آمدند و هویت واقعی تئاترمان را نشان می‌دادند؛ که دادند. همه و همه چهره واقعی تئاتر این کشور را بر صحنه نشان دادند؛ چه دوست داشته باشیم یا نه؛ با همه خوبی و بدی.

در این گروه پذیرفته می‌شوند که سوابق تئاتر داشته باشند.

◆ نظرخان راجع به نحوه

برگزاری جشنواره چیست؟

◀ جوابی برای این سؤال ندارم.

◆ وضعیت کنونی تئاتر را چگونه ارزیابی می‌کنید و برای داشتن کام‌های بعدی چه پیشنهادی

نیاز تئاتر به مدیریت

گفتگو با وحید عوض‌زاده
کارگردان نمایش اژدهاک

محمدحسین ناصریخت

توفيق اجباری

برای کارگردانی

گفتگو با افروز فروزنده
کارگردان نمایش
پارک نبیش خیابان

کارگردانی شما در بخش

مسابقه جشنواره پذیرفته شده

است چه احساسی دارید؟

نمی‌دانم باید چه احساس

داشته باشم. هنوز که احساس

خاصی ندارم اما فکر می‌کنم بعد

از تمام شدن اجرای ایمان حتماً

احساس سبکی و خوشحالی

می‌کنم.

فکر می‌کنید مسئولان تئاتر

کشور در قبال کارگردانان

جوان چه مسئولیتی دارند؟

چه مسئولیتی دارند؟ من فکر

می‌کنم خودشان بهتر از هر

کسی می‌دانند وظیفه و

مسئولیتشان چیست؟ ببینید!

اگر مدیران خوبی در رأس کاری

باشند نیازی به تذکر من و شما

نیست و اگر هم مدیران بدی در

رأس کاری باشند باز هم نیازی

به تذکر من و شما نیست!!

کارگردانی کردم.

ترکیب گروه نمایش شما به

چه شکلی است؟ و نمایش را چه

مدت و کجا تمرین می‌کردید؟

خوشبختانه تمام عوامل

نمایش از دوستان و

همدوره‌ای‌های خودم هستند که

اگر غیر از این بود کار به ثمر

نمی‌رسید. چون با مشکلات

بی‌حد کارگردانی آشنا نبودم،

خیلی وقت‌ها عقب‌نشینی

می‌کردم اما بچه‌ها با اخلاق

فوق العاده خوبشان من را بر

سر ذوق می‌آورند که باعث شد

کار را ادامه دهم. ما با هم حدود

دو ماه یعنی از زمان اعلام

تصویب متن تا آن تمرین

کردیم و تمام این مدت تمام

تمرین‌ها در منزل یکی از بچه‌ها

بود.

از اینکه اولین تجربه

◆ شما نمایش پارک نبیش

خیابان را برای بخش مسابقه

جشنواره آماده کرده‌اید. کمی

درباره متن و ویژگی‌های آن

توضیح دهید و اینکه با چه

اتکیزه‌ای سراغ آن رفتید؟

◀ فکر می‌کنم بدترین شخص

برای صحبت درباره

ویژگی‌های یک نمایش اول

کارگردان نمایش است و بعد

نویسنده؛ و من هم که از بد

حادثه هم نویسنده و هم

کارگردان هستم، تنها چیزی که

می‌توانم بگویم این است که از

آنچه که نمایشنامه فضایی طنز

دارد خیلی دوستش دارم و به

خطار همین است که قبول کردم

سخت‌ترین کار دنیا را قبول کنم.

هیچ کارگردانی حاضر نشد این

نمایشنامه را کار کند. این شد که

توفيق اجباری دست داد و خودم

ترتیب جامی‌ها در افتتاحیه جشنواره

زنگبیش

هفدهمین جشنواره بین‌المللی

تئاتر فجر

تهران - ۱۵ بهمن ۷۷

نمایشنامه‌نویسی را با تئاتر آماتوری و دانشجویی داشته‌ام.

◆ چه انتظاراتی از جشنواره دارید؟ آیا جشنواره‌ها در اعتلای تئاتر ایران متمرث مر

هستند؟

◀ برای اعتلای تئاتر، جشنواره لازم است، اما کافی نیست. جشنواره تئاتر با هر عنوان باید نمودار و عصاره فعالیت تئاتر باهمان عنوان باشد نه جانشین آن.

◆ چه انتظاراتی از جشنواره دارید؟ آیا جشنواره‌ها در اعتلای تئاتر ایران متمرث مر

هستند؟

◀ سیاست‌های یک‌سال گذشته تحولی در تئاتر ایجاد کرده و قابل تقدیر است. چشم انتظار ارتقاء بعدی تئاتر از بعد کمی به کیفی هستیم. تئاتر آماتوری و دانشجویی هم نیازمند توجه بیشتری است.

آنچه گاهی عنوان تئاتر حرفه‌ای به خود می‌گیرد را می‌توان

«تئاتر چهره‌ها» نامید.

◆ راجع به سوابق کاری تان بگویید.

◀ از سال ۶۰ با آموزش و بازیگری در تئاتر شهرستان آغاز کردم. از سال ۶۷ و پس از یک دوره آموزش در اداره تئاتر به نمایشنامه‌نویسی پرداختم. قبل از تحصیل آکادمیک تئاتر و همزمان با آن، بخت آن را داشتم که در دوره‌های کوتاه مدتی با استادی چون مهین اسکویی، عباس جوانمرد، ژوزف اسوو بودا، در مجموع «تئاتر» بیاموزم و در تئاتر حرفه‌ای با نمایش‌های «هفت خان رستم»، «مویه جم»، «مبارک نگهبان کوچک» از دکتر صادقی و بینوایان از آقای غریب‌پور در زمینه طراحی کسب تجربه کرده‌ام و تجربه‌آموزی در

◆ نظر شما راجع به تقسیم‌بندی جشنواره به دو بخش حرفه‌ای و مسابقه که در جشنواره فجر به ارائه نمایش می‌پردازند چیست؟

◀ فکر می‌کنم اگر قابلیت‌های هنری ملاک است در برابر «حرفه‌ای» از عنوان «آماتور» و اگر سن و تجربه است در برابر «جان» باید از بخش «پیش‌کسوتان» استفاده کنیم. به هر حال در همه جای دنیا اینطور مرسوم است که هنرمندان فعال آن، در هر تخصصی که شاغل تئاتر هستند و کار می‌کنند به حرفه دیگری نمی‌پردازند. عضو سندیکای تئاتر هستند و آینده و موفقیت شغلی شان مشخص است و فعالیت آنها در تئاتر تفننی، گاه گاهی و به عنوان پر کننده وقت آزاد بین دیگر فعالیت‌ها نیست. به این تعبیر ما هنوز تئاتر حرفه‌ای نداریم.

حروفهای‌ها یا

چهره‌ها

گفتگو با ناصح کامگاری
کارگردان در فرقا فرهاد

فوزیه رجبی

پیشنهاد شنیدن در جشنواره تئاتر فجر

وحید ترحمی مقدم

سوم	دوم	اول	جشنواره
۱۳۶۲-۱۲-۲۲	۱۳۶۲-۱۲-۲۲	۱۳۶۱-۱۲-۲۲	تاریخ برگزاری
۱۰۵			گروه مقاضی
۲۱			متن‌های پذیرفته شده
۵ سالان	۷ سالان	۱۴ سالان	گروه شرکت کننده
۸ شهرستان	۱۰ شهرستان		تالارهای برگزاری
۳ بخش		۱ بخش	شهرهای شرکت کننده
	۶ نفر		بخش‌های مختلف جشنواره
۵ نفر	اعلام نگردید	اعلام نگردید	سخنرانان جلسات
		۴ شماره مجله نمایش	هیئت داروان
کارگردانی: ۳ نفر		کارگردانی: ۳ نفر	انتشارات بولتن
	لوح زرین متن: ۳ نفر	لوح زرین متن: ۴ نفر	منتخبین جشنواره
بازیگر مرد: ۳ نفر		بازیگر مرد: ۷ نفر	
بازیگر زن: ۱ نفر		بازیگر زن: ۱ نفر	
		بازیگر خردسال: ۱ نفر	
متن برگزیده: ۴ نفر			
طراح دکور: ۳ نفر			
موسیقی متن: ۲ نفر			
برگزیده مقوله‌جنب: ۲ نفر			
برگزیده آفت‌های اجتماعی: ۱ نفر			
	جایزه ویژه: ۱ نفر		

✿ برنامه روزهای آینده گرد همایی پژوهشی

دوشنبه ۵ بهمن: ۷۷

- سخنرانی دکتر پروانه مژده با عنوان هنر ایجاز در تئاتر نوین

سه شنبه ۶ بهمن: ۷۷

- سخنرانی فرهاد آیش با عنوان تنگناهای درام‌نویسی نوین و درام نویسی در ایران

چهارشنبه ۶ بهمن: ۷۷

- سخنرانی علی رفیعی با عنوان «خلافت گروهی در تئاتر نوین جهان»

پنجشنبه ۷ بهمن: ۷۷

- مصاحبه مطبوعاتی گروه ترکمنستان

جمعه ۸ بهمن: ۷۷

- سخنرانی قطب الدین صادقی با عنوان «چهار گرایش در کارگردانی تئاتر نوین»

✿ اسامی هیئت داوران جشنواره

• خبرنگار نمایش کسب اطلاع کرد که هیأت داوران جشنواره عبارتند از رضبا خاکی، بهروز غریب‌پور، سعیدکشن فلاخ،

داود رشیدی و دکتر مهدی حجت.

✿ جلسه نقد و بررسی برگزار نشد

• کانون ملی منتقدین تئاتر برنامه‌ای برای نقد و بررسی برای اجرای نمایش اعلام کردند. بر این اساس اولین جلسه نقد و

بررسی قرار بود در آغاز جشنواره یعنی دومین روز در تالار قشقایی برگزار شود اما به دلیل نامعلومی انجام نشد. خبرنگار

نمایش به محض اطلاع از ماجرا خوانتنگان را در جریان گذاشت.

هفدهمین جشنواره بین‌المللی

تئاتر فجر

تهران ۱۵ - ۱ بهمن ۷۷

نمايش

نمایش دو

۱۰

بی‌سیفی و می‌خواه آوی افسد هفتادی را شنیده‌ای؟!

• کارگردان: بهمن مرتضوی

• تالار فارابی

مستانه در واقع حکایت شوربختی زنی است که ظاهراً در صحنه و نمایش وجود ندارد و سرگذشت او از زبان دیگران نقل می‌شود و با عنوان «پیرزن کور» از او یاد می‌شود. فرار سلطان جلال الدین و حضورش در خانهٔ مالک مقدمه و دستمایه‌ای می‌شود که در دل آن تماشاگر به داوری بنشیند. و دشمن خارجی- قوم مغول- را با دشمن خودی مقایسه کند.

خود سلطان نیز به این مسئله اشاره می‌کند. و مالک را به عنوان کسی که قوزی لگدمال شده اعمال گذشته اوست سرزنش می‌کند.

کارگردان در واقع با دستمایه قرار دادن حملهٔ مغولها به مقایسهٔ دو نوع هجوم می‌پردازد. و در این قیاس ویرانگری قوم مغول در مقابل با شخصیت «قوزی» که قربانی بی‌دانشی و کج فهمی مردمان گشته است همسنگ دیده می‌شود.

خلق شخصیت قوزی با پیچیدگی‌ها و چند بعدی بودنش و قرار دادن آن در دل یک مسئلهٔ تاریخی ردپای مردمان گمنام را در تاریخ نانوشتۀ این دیار بازگو می‌کند که از نکات قوی متن محسوب می‌شود. همچنین بازی خوب و باور پذیر علیرضا حنیفی‌نژاد در نقش قوزی لحظاتی به یاد ماندنی را خلق می‌کند.

فوزیه رجبی

افتتاح سالن

◆ افتتاح سالن تالار پنجمین سالن مجموعهٔ تئاتر شهر در اول بهمن ماه ساعت ۱۷/۳۰ با حضور مهندس کاظمی معاون امور هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، حسین سلیمانی رئیس مرکز هنرهای نمایشی و حسین پاکدل رئیس تئاتر شهر گشایش یافت. حسین پاکدل در مورد اینکه قبل این محل کارگاه نجاری بوده و حالا به سالن نمایش تبدیل شده، اشاره کردند که صندلی‌ها فقط اجره‌ای است و صندلی‌های اصلی سالن هنوز ساخته و نصب نشده است سپس مهندس کاظمی در مورد سالنهای تئاتر صحبت کردند و اینکه نمایش در هر کشوری نشانگر فرهنگ آن کشور است و در حال حاضر ما از نظر تعداد سالن و اجرای تئاتر مخصوصاً در تهران با توجه به جمعیت هشت میلیونی بسیار کمبود داریم و گشایش این سالن انشاء الله شروعی برای گسترش اینگونه کارها باشد. بعد پذیرایی مختصراً از تماشاگران شد. تالار سایه، با نمایش جریه زنی از سپیده‌دمان کار مستمر خود را آغاز کرد. امیدواریم این حرکت سرآغاز نوینی باشد برای بهره‌برداری از فضاهای گوناگون برای اجرای تئاتر.

علیرضا احمدزاده

THE 17th.
INTERNATIONAL
FADJR THEATRE
FESTIVAL
Tehran 21 JAN. 4 FEB 1999

number of speakers and board of critics were three and five respectively. Three actors, one actress, three directors, three stage designers, and two composers were selected as the bests of the festival.

✿ The Park At The Corner Of The Street

The Theatrical Troupe: Azad

Playwright: A. Forouzand

Director: A. Forouzand

Actors: A. Ghaffari, G. Damghani, K.A. Kashani, B. Tavaneae

Stage Designer: M. Esmaeli

Costume Designer: K.A. Kashani

Music: K. Damghani, T. Hasanzadeh, F. Rahimi

Make-up: N.F. Marzi, M.O. Heseini

Lighting: R. Ebrahimi

Associate Director: M. Shahidi

Stage Manager: M. Shahidi

Graphic Designer: K.A. Kashani

Synopsis:

According to a Persian proverb, marriage is a camel that sleeps at the door of every house. Will you let such a camel sleep at the door of your house in case it follows you in the parks of the city?

✿ Recent Books

Namayesh Publishers Published two books coincident with the 17 th International Fajr Theatre Festival.

1. Beckett and the Theatre of Absurd

Written by: James Roberts

Translated by: H. Payandeh

The book consists of seven chapters dealing with Samuel Beckett's works.

2. Rustam and Sohrab

Rewritten by: Pari Saberi

This book, published on the occasion of the performance of Rustam and Sohrab in the 17 th Fajr Theatre Festival, includes three plays: Rustam and Sohrab, Bizhan and Manizheh, Haft Shahr-e Eshgh.

✿ Jarireh, A Woman Of Dawn

The Theatrical Troupe: Bazisazan

Playwright: Ch. Yasrebi

Director: M. Golchin

Actors: M. Golchin, T. Hashemi, E. Saremi, M. Alizadeh, L. Noghli, B. Ashrafi, S. Mehrizi, V.M. Parsa, H. Hoseini, I. Abazarnezhad, Z. Saamband, M. Rahmanipanah, M. Golchin

Music Performers: Z. Dehghan, H. Afshar, S. Kalantari, M. Golchin

Associate Directors: M. Golchin, M. Alizadeh, E. Saremi

Stage Manager: M. Golchin

In the name of god

Namayesh 2

THE 17th.
INTERNATIONAL
FADJR THEATRE
FESTIVAL
Tehran 21 JAN. 4 FEB 1999

- Opening of The 17th. International Fajre Theatre Festival
- Jarireh and The Modern Woman
- Shahnameh, All Movements and Images
- Theatre Needs Management
- A Chance for Directing
- Professional Or Popular Actors
- Background of The Last Sixteen Fajre Theatre Festivals
- Have You Ever heard the Sound O ...
- English Section

Namayesh

The 17th International Fadre Theatre Festival
Tehran, 21st January to 4th February

General editor: Laleh Taghian
Assistant editor: F. Kobarian
graphic: Sh.Yoosefi
F. Shafie, L.Minaie,
F. Sarmadi
Translator:S.Khodaparasti,
S. Talaiooy
Photos:F.Dadkhah,B.Shekarchi,
A. Ghlishli
Managing editor: H. Tarasodi
Printing: Zolal

Add: Vahdat Hall
Hafez Ave. Ostad Shahriar
Tehran 11334
Tel: (09821) 6706478
Fax: (09821) 6703485

❖ The Inauguration of Sayeh Hall

Reporter: A. Ahmadzadeh

Sayeh Hall was inaugurated by Mr. Kazemi. He said that theatre is the highest cultural activity in any country.

He expressed regret that Tehran with a population of eight million has just 27 halls in which there are a few performances. He considers the inauguration of Sayeh Hall as a turning point that brings promise of the theatre in our country.

❖ An Interview with N. Kaamgari

N. Kaamgari believes that there is no professional theatre in Iran since those working in the field of theatre have other jobs.

He approves of the policy concerning theatre which has led to the development of theatre. He maintains that the amateur theatre needs serious attention.

❖ An Interview with V. Avazzadeh

V. Avazzadeh says' that azhdehak was selected since they thought that its being monologue and not involving a lot of expense help them to perform it with less difficulty. While in practice, its staging was not that easy. He continues that regarding the narrative structure of the play, they attached greater importance to the scene rather than speech. It was agreed that the performance should be based on Naghali (storytelling). It is mentionable that other elements of Iranian dramatic arts such as Tâzieh were employed.

He adds that "Azhdehak" is the first production of Goosan, their newly established troupe.

❖ A. Criticism by A. Ahmadzadeh on "Jarireh, A Woman of Dawn"

(Directed by D. Golchin)

This play, taken from Ferdowsi's Shah Nameh, deals with today's difficulties confronted by a woman. The dialogue and performance are very bad. There is no harmony in the choreography. Because of its weak performance, it does not deserve be accepted in an International festival.

❖ Mastaneh

Directed by: B. Mortazavi

B. Mortazavi, treating the historical event of the Mongols' invasion of Iran, makes a comparison between two kinds of invasion.

❖ The Report on 16 Fadjr Theatre Festivals

The First Fadjr Theatre Festival was held from Feb. 1st to Feb. 11 th. The total number of the troupes was 42. Three directors, three plays, seven actors, and one actress were selected as the bests of the festival. Four issues of Namayesh were also published.

❖ The Report on 16 Fadjr Theatre Festivals

The Second Fadjr Theatre Festival was held from Feb. 1st to Feb. 11th. 23 theatrical troupes as well as a troupe of Iraqi prisoners of war participated in the festival. There were troupes from 10 cities. Six speakers made speeches during the festival.

❖ The Report of 16 Fadjr Theatre Festivals

The Third

105 theatrical troupes applied for the Third Theatre Festival held from Feb. 2nd to Feb. 11 th. 21 plays and 14 troupes were accepted. There were troupes from eight cities. the